

труд, свързан с безброй опасности, и на успеха. Тия двама дейци, са връстници по години, сродни по беззаведното си родолюбие, съседи по месторождение (Карлово и Копривщица), близки по отхрана и омраза към тиранията, в каквато форма и да се явява тя. Но те се различават по много неща. Каравелов бил сприхав, нервен, обиждал, мъжрел, често се отчайвал, бил безогледен критикар, дори зложичен хулник, когато Левски бил постоянен, тих, умерен, мил, духовит събеседник, омайващ певец, безстрашен пътник, който можел да изненада всеки с внезапната си појава, и да разпръсне съмненията на песимиста. Те се различавали още и по това, че Каравелов клонял и твърдо вярвал в Югославия, в сръбско-българското побратимство, когато Левски, след Зайчарския затвор, вече бил разочарован и вярвал в успеха на една *българска демократическа република*.

IX. Първа комитетска обиколка на Левски.

Първия успех. — Щом се основал Б. Ц. Р. Комитет, лекоходния, съобщителния Левски се различал до Плоещ, Турно-Магурели, Гюргево, Браила, та от приятели и познати сглобил частни революционни комитети, които подчинил на Централния. Безподобен агитатор, разпален патриот, безкористен мъж, искрена и жизнерадостна душа, ето силата на Левски. За това той имал успех. От послушник на светогорския изповедник Хаджи Василия, от дякона-служител и певец в църквата, за какъвто го